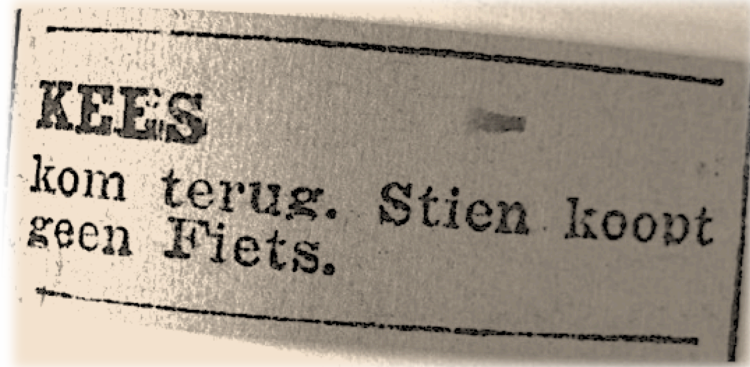

HET THUISSCHRIJFCAFÉ**OPDRACHT 3**

Voor de derde opdracht laten we ons inspireren door 'een Mark Traa'tje'. Wie in februari bij Het Schrijfcafé was, weet het nog: journalist Mark Traa verzamelt liefdesoproepen uit vervlogen tijden, een gedeelte hiervan is bijeengebracht in het boekje 'Steeds blijf ik u beminnen'.

Kijk eens naar deze advertentie (uit: Rotterdamsch Nieuwsblad, 25 maart 1920):

KEES

kom terug. Stien koopt
geen Fiets.

- Welk verhaal zit hier volgens jou in? Maak eventueel wat aantekeningen: wie is de opsteller van deze oproep, bijvoorbeeld? Wie is Kees eigenlijk en wat is hun verhouding? Hoe luidde de afspraak die zij blijkbaar hadden? Wie is die Stien en wat kan dat '[...] koopt geen Fiets' toch betekenen?
- Schrijf het verhaal dat achter deze oproep zit.

Deadline: woensdag **8 april a.s.**

Heel veel schrijfplezier!

Beeld: foto van pagina uit 'Steeds blijf ik u beminnen' van Mark Traa

IMPULSAANKOPEN - DOOR RENIE VIS

Geërgerd fronste Kees zijn wenkbrauwen. Eens per maand boog hij zich over de rekeningen, zag hoeveel geld er was uitgegeven en voelde zijn bloeddruk naar ongekende hoogte schieten.

Hij was al 40 jaar getrouwd met Stien, een lieve goedlachse vrouw en warme moeder voor Willem en Sanne. Ze had slechts één minpuntje: haar koopgedrag dat totaal niet paste bij zo'n sterke en stabiele vrouw. Impulsaankopen waarbij niet gekeken werd naar de prijs, aankopen die soms jaren in de verpakking bleven liggen, ze hadden er al zo vaak ruzie over gehad. Zo kon het niet langer, hij moest een hartig woordje met haar spreken. Woedend schoof hij zijn bureaustoel naar achteren en ging op zoek naar Stien. Alleen Willem bleek thuis te zijn en vertelde dat zijn moeder een uur geleden was weggegaan. Een beetje verbaasd zei hij: "Pap, je wist toch wel dat ze die fiets ging kopen?"

Kees trok wit weg en snauwde: "Fiets?? Welke fiets?!"

"Ja, weet ik veel, een Fongers of zo..."

Stien had de kinderen verteld dat ze meer lichaamsbeweging nodig had en buiten wilde zijn, het mooie weer kwam er per slot van rekening aan. Daarvoor was een fiets ideaal, maar dan moest het natuurlijk wel een goede zijn. Ze had zich goed laten voorlichten en

was nu op pad om een echte Fongers te kopen, dat scheen het summum te zijn.... Kees was nu asgrauw geworden, want hij wist dat een Fongers wel 60 gulden kostte. Zwaar ademend liep hij naar boven, deed wat kleren en toiletartikelen in een koffer en liep zonder wat te zeggen het huis uit.

Op het gezicht van zijn zoon streden ongeloof en paniek om voorrang. Vol ongeduld wachtte hij tot zijn moeder thuis was en in een paar zinnen vertelde hij dat het crisis was. Pa was weg, niemand wist voor hoe lang en waar hij naartoe was.

Stien begreep er helemaal niets van en riep: "Maar ik heb helemaal nog geen fiets gekocht, want ik vond de kleur niet mooi! Hoe kunnen we hem dat laten weten?"

Willem zag maar één oplossing en plaatste de volgende advertentie in het Rotterdamsch Nieuwsblad:

KEES

Kom terug. Stien koopt geen Fiets.

(wordt vervolgd, hahaha!)

